

Sygn. akt II AKz 469/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Bogumiła Metecka-Draus (spr.)

Sędziowie: SA Janusz Jaromin

SO del. do SA Małgorzata Jankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Anita Jagielska

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Bogusławy Zapaśnik

po rozpoznaniu w sprawie **T. P.**

zażaleń wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 24 października 2012 r., sygn. akt III K 156/12

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

1. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. J. kwotę 147, 60 zł (sto czterdzieści siedem 60/100 złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Skazany T. P. wniósł o wydanie wyroku łącznego w sprawach o sygn. II AKa 104/12 Sądu Apelacyjnego w Szczecinie i II K 360/11 Sądu Rejonowego w Gryficach. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie dotyczy sprawy Sądu Okręgowego w Szczecinie, w której wyrokiem z dnia 12 marca 2012r. o sygn. IIIK 62/11, za przestępstwa z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 280 §1 k.k., 288 §1 k.k., 191 §2 k.k., 13 §1 k.k. w zw. z art. 197 §1 k.k. i 190 §1 k.k. popełnione dnia 18 stycznia 2011r., wiosną 2010r., na przełomie listopada i grudnia 2010r. i 6 października 2010r., Sąd Okręgowy w Szczecinie wymierzył oskarżonemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności. Z kolei wyrok Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 12 września 2011r., o sygn. II K 360/11 jest wyrokiem łącznym, którym objęto następujące wyroki **Sądu** Rejonowego w Gryficach: z dnia 12 maja 2008r. o sygn. akt VIK 102/08, z dnia **28** listopada 2008r. o sygn. akt VIK 309/08, z dnia 22 czerwca 2009r. o sygn. akt **IIK** 610/09. Dalej Sąd Okręgowy przywołał treść art. 569 §1 k.p.k. oraz art. 85 k.k. i zaznaczył, że ustalając czy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego i wymierzenia kary łącznej sąd nie uwzględnił daty wyroku łącznego tylko daty poszczególnych wyroków, którym wymierzono podlegające łączeniu kary.

Przestępstwa, za które T. P. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 12 marca 2012r. zostały popełnione po dacie wyroku Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 22 czerwca 2009r., sygn. akt IIK 610/09 jak i dacie wcześniejszych wyroków tego Sądu, które już zostały objęte wyrokiem łącznym z dnia 12 września 2011r. Zatem nie zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej, a wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 12 marca

2012r. o sygn. akt IIIK 62/11 należy uznać za kolejny „pierwszy wyrok”, o którym mowa w art. 85kk. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005r., I KZP 36/04 (OSNKW 2005,z.2, poz.13) zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw. Zatem nie jest możliwe przyjmowanie dowolnych konfiguracji przestępstw w zależności od oceny konsekwencji w postaci rozmiaru kary łącznej dla skazanego, tj. korzystniejszej dla skazanego a jedynie taką konfigurację, gdzie spełnione są wskazane w art. 85 k.k. kryteria wymiaru kary łącznej. Zatem popełnienie kolejnego przestępstwa po wydaniu wyroku stanowić może jedynie podstawę do tworzenia kolejnego zbiegu przestępstw. Zgodnie z art. 572 k.p.k. jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania. Wobec powyższego sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w niniejszej sprawie. O kosztach orzeczono na podstawie art. 626 §1kpk i art. 624 §1kpk.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył skazany i jego obrońca.

Skazany w swoim zażaleniu podniósł, że na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 536 k.p.k. oraz orzecznictwem Sądu Najwyższego z 2008r. wynika obowiązek Sądu połączyć wszystkie wyroki, a nie tylko te które podał wnioskodawca.

Obrońca skazanemu zaskarżonemu postanowieniu zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 572 k.p.k. - poprzez wydanie postanowienie o umorzeniu postępowania w sytuacji gdy, zdaniem skazanego, istnieją warunki do wydania wyroku łącznego.

Tak podnosząc, żalący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Szczecinie do ponownego rozpoznania, a nadto o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu. Oświadczam, że nie zostały one zapłacone ani w całości, ani w części.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenia skazanego i jego obrońcy okazały się bezzasadne i to w stopniu oczywistym.

Zgodnie z dyspozycją art. 85 k.k., sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Tym samym orzeczenie kary łącznej, a więc i wydanie wyroku łącznego możliwe jest jedynie wówczas, gdy przestępstwa, za które orzeczono kary jednostkowe popełnione zostały zanim zapadł co do któregośkolwiek z nich nieprawomocny wyrok. W realiach niniejszej sprawy, jak słusznie ustalił Sąd I instancji, kolejnych przestępstw (z bliżej nieustalonego dnia w okresie między 11 października 2006r. a 14 grudnia 2006r. oraz dnia 15 grudnia 2006r., objętych wyrokiem Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 22 lutego 2007 r., sygn. akt II K 22/07) skazany dopuścił się już po wydaniu wyroków w stosunku do pozostałych popełnionych przez niego przestępstw:

- w dniu 23 października 2007r. – wyrok Sądu Rejonowego w Gryficach, z dnia 12 maja 2008r. w sprawie o sygn. akt VI K 102/08,

- w dniu 31 stycznia 2008r. - wyrok Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 28 listopada 2008r., w sprawie o sygn. akt VI K 309/08,

- w dniu 31 lutego 2008r. – wyrok Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 22 czerwca 2009r., w sprawie o sygn. akt II K 610/09.

Powyższe trzy wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 12 września 2011 r., sygn. akt II K 360/11.

Kolejne przestępstwa, objęte wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 12 marca 2012r. (sygn. akt III K 62/11), zostały popełnione przez skazanego po datach wyroków, w których rozstrzygano o odpowiedzialności T. P. za wcześniej popełnione, a już wyżej wymienione przestępstwa, bowiem wyrok ten dotyczył czynów popełnionych przez skazanego

w dniu 18 stycznia 2011r., w dacie bliżej nieustalonej, wiosną 2010r. oraz bliżej nieustalonego dnia na przełomie listopada i grudnia 2011r. Tym samym brak było podstaw do przyjęcia występowania realnego zbiegu wszystkich popełnionych przez skazanego przestępstw i w konsekwencji do orzeczenia kary łącznej.

Niedopuszczalne jest przy tym, jak się tego domagał skazany, aby ustalając warunki do wydania wyroku łącznego i wymierzenia kary łącznej uwzględniać datę wydania wyroku łącznego, nie zaś daty poszczególnych wyroków, którym wymierzono podlegające łączeniu kary. Połączeniu w wyroku łącznym mogą podlegać jedynie kary za przestępstwa popełnione, zanim wydano pierwszy z wyroków łączonych tym orzeczeniem, nie zaś data wydania wyroku łącznego (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2005r., sygn. akt III KK 9/05, LEX nr 149619).

Orzeczenie o wynagrodzeniu za obronę z urzędu oparto na treści § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 z późn. zmianami).